

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे

॥ चतुः पञ्चाशः सर्गः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ चतुः पञ्चाशः सर्गः ॥

लङ्काया दहनं रक्षसां विलापश्च

वीक्षमाणस्ततो लङ्कां कपिः कृतमनोरथः।

वर्धमानसमुत्साहः कार्यशेषमचिन्तयत् ॥ 5.54.1 ॥

किं नु खल्ववशिष्टं मे कर्तव्यमिह साम्प्रतम्।

यदेषां रक्षसां भूयः सन्तापजननं भवेत् ॥ 5.54.2 ॥

वनं तावत् प्रमथितं प्रकृष्टा राक्षसा हताः।

बलैकदेशः क्षपितः शेषं दुर्गविनाशनम् ॥ 5.54.3 ॥

दुर्गे विनाशिते कर्म भवेत् सुखपरिश्रमम्।

अल्पयत्नेन कार्येऽस्मिन् मम स्यात् सफलः श्रमः ॥ 5.54.4 ॥

यो ह्ययं मम लाङ्गूले दीप्यते हव्यवाहनः।

अस्य सन्तर्पणं न्याय्यं कर्तुमेभिर्गृहोत्तमैः ॥ 5.54.5 ॥

ततः प्रदीप्तलाङ्गूलः सविद्युदिव तोयदः।

भवनाग्रेषु लङ्काया विचचार महाकपिः ॥ 5.54.6 ॥

गृहाद् गृहं राक्षसानामुद्यानानि च वानरः।

वीक्षमाणो ह्यसन्नस्तः प्रासादांश्च चचार सः ॥ 5.54.7 ॥

अवप्लुत्य महावेगः प्रहस्तस्य निवेशनम्।

अग्निं तत्र विनिक्षिप्य श्वसनेन समो बली ॥ 5.54.8 ॥

ततोऽन्यत् पुप्लुवे वेश्म महापार्श्वस्य वीर्यवान्।
मुमोच हनुमानग्निं कालानलशिखोपमम् ॥ 5.54.9 ॥

वज्रदंष्ट्रस्य च तथा पुप्लुवे स महाकपिः।
शुकस्य च महातेजाः सारणस्य च धीमतः ॥ 5.54.10 ॥

तथा चेन्द्रजितो वेश्म ददाह हरियूथपः।
जम्बुमालेः सुमालेश्च ददाह भवनं ततः ॥ 5.54.11 ॥

रश्मिकेतोश्च भवनं सूर्यशत्रोस्तथैव च।
ह्रस्वकर्णस्य दंष्ट्रस्य रोमशस्य च रक्षसः ॥ 5.54.12 ॥

युद्धोन्मत्तस्य मत्तस्य ध्वजग्रीवस्य रक्षसः।
विद्युज्जिह्वस्य घोरस्य तथा हस्तिमुखस्य च ॥ 5.54.13 ॥

करालस्य विशालस्य शोणिताक्षस्य चैव हि।
कुम्भकर्णस्य भवनं मकराक्षस्य चैव हि ॥ 5.54.14 ॥

नरान्तकस्य कुम्भस्य निकुम्भस्य दुरात्मनः।
यज्ञशत्रोश्च भवनं ब्रह्मशत्रोस्तथैव च ॥ 5.54.15 ॥

वर्जयित्वा महातेजा विभीषणगृहं प्रति।
क्रममाणः क्रमेणैव ददाह हरिपुङ्गवः ॥ 5.54.16 ॥

तेषु तेषु महार्हेषु भवनेषु महायशाः।
गृहेष्वृद्धिमतामृद्धिं ददाह कपिकुञ्जरः ॥ 5.54.17 ॥

सर्वेषां समतिक्रम्य राक्षसेन्द्रस्य वीर्यवान्।
आससादाथ लक्ष्मीवान् रावणस्य निवेशनम् ॥ 5.54.18 ॥

ततस्तस्मिन् गृहे मुख्ये नानारत्नविभूषिते।
मेरुमन्दरसङ्काशे नानामङ्गलशोभिते ॥ 5.54.19 ॥

प्रदीप्तमग्निमुत्सृज्य लाङ्गूलाग्रे प्रतिष्ठितम्।
ननाद हनुमान् वीरो युगान्तजलदो यथा ॥ 5.54.20 ॥

श्वसनेन च संयोगादतिवेगो महाबलः।
कालाग्निरिव जज्वाल प्रावर्धत हुताशनः ॥ 5.54.21 ॥

प्रदीप्तमग्निं पवनस्तेषु वेश्मसु चारयन्।
तानि काञ्चनजालानि मुक्तामणिमयानि च ॥ 5.54.22 ॥

भवनानि व्यशीर्यन्त रत्नवन्ति महान्ति च।
तानि भग्नविमानानि निपेतुर्वसुधातले ॥ 5.54.23 ॥

भवनानीव सिद्धानामम्बरात् पुण्यसङ्घये।
सञ्जज्ञे तुमुलः शब्दो राक्षसानां प्रधावताम् ॥ 5.54.24 ॥

स्वे स्वे गृहपरित्राणे भग्नोत्साहोज्झितश्रियाम्।
नूनमेषोऽग्निरायातः कपिरूपेण हा इति ॥ 5.54.25 ॥

क्रन्दन्त्यः सहसा पेतुः स्तनन्धयधराः स्त्रियः।
काश्चिदग्निपरीताङ्गयो हर्म्येभ्यो मुक्तमूर्धजाः ॥ 5.54.26 ॥

पतन्त्योरेजिरेऽभ्रेभ्यः सौदामन्य इवाम्बरात्।
वज्रविद्रुमवैदूर्यमुक्त्वारजतसंहतान् ॥ 5.54.27 ॥

विचित्रान् भवनाद्भातून्स्यन्दमानान् ददर्श सः।
नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां तृणानां च यथा तथा ॥ 5.54.28 ॥

हनूमान् राक्षसेन्द्राणां वधे किञ्चिन्न तृप्यति।
न हनूमद्विशस्तानां राक्षसानां वसुन्धरा ॥ 5.54.29 ॥

हनूमता वेगवता वानरेण महात्मना ।
लङ्कापुरं प्रदग्धं तद् रुद्रेण त्रिपुरं यथा ॥ 5.54.30 ॥

ततः स लङ्कापुरपर्वताग्रे
समुत्थितो भीमपराक्रमोऽग्निः ।
प्रसार्य चूडावल्यं प्रदीप्तो
हनूमता वेगवतोपसृष्टः ॥ 5.54.31 ॥

युगान्तकालानलतुल्यरूपः
समारुतोऽग्निर्ववृधे दिवस्पृक् ।
विधूमरश्मिर्भवनेषु सक्तो
रक्षः शरीराज्यसमर्पितार्चिः ॥ 5.54.32 ॥

आदित्यकोटीसदृशः सुतेजा
लङ्कां समस्तां परिवार्य तिष्ठन् ।
शब्दैरनेकैरशनिप्ररूढै -
भिन्दन्निवाण्डं प्रबभौ महाग्निः ॥ 5.54.33 ॥

तत्राम्बरादग्निरतिप्रवृद्धो
रूक्षप्रभः किंशुकपुष्पचूडः ।
निर्वाणधूमाकुलराजयश्च
नीलोत्पलाभाः प्रचकाशिरेऽभ्राः ॥ 5.54.34 ॥

वज्री महेन्द्रस्त्रिदशेश्वरो वा
साक्षाद् यमो वा वरुणोऽनिलो वा ।
रौद्रोऽग्निरर्को धनदश्च सोमो
न वानरोऽयं स्वयमेव कालः ॥ 5.54.35 ॥

किं ब्रह्मणः सर्वपितामहस्य
 लोकस्य धातुश्चतुराननस्य।
 इहागतो वानररूपधारी
 रक्षोपसंहारकरः प्रकोपः ॥ 5.54.36 ॥

किं वैष्णवं वा कपिरूपमेत्य
 रक्षोविनाशाय परं सुतेजः।
 अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तमेकं
 स्वमायया साम्प्रतमागतं वा ॥ 5.54.37 ॥

इत्येवमूर्चुर्बहवो विशिष्टा
 रक्षोगणास्तत्र समेत्य सर्वे।
 सप्राणिसङ्घं सगृहां सवृक्षां
 दग्धां पुरीं तां सहसा समीक्ष्य ॥ 5.54.38 ॥

ततस्तु लङ्का सहसा प्रदग्धा
 सराक्षसा साश्वरथा सनागा।
 सपक्षिसङ्घा समृगा सवृक्षा
 रुरोद दीना तुमुलं सशब्दम् ॥ 5.54.39 ॥

हा तात हा पुत्रक कान्त मित्र
 हा जीवितेशाङ्ग हतं सुपुण्यम्।
 रक्षोभिरेवं बहुधा ब्रुवद्भिः
 शब्दः कृतो घोरतरः सुभीमः ॥ 5.54.40 ॥

हुताशनज्वालसमावृता सा
 हतप्रवीरा परिवृत्तयोधा।
 हनूमतः क्रोधबलाभिभूता
 बभूव शापोपहतेव लङ्का ॥ 5.54.41 ॥

ससभ्रमं त्रस्तविषण्णराक्षसां
 समुज्ज्वलज्वालहुताशनाङ्किताम्।
 ददर्श लङ्कां हनुमान् महामनाः
 स्वयम्भुरोषोपहतामिवावनिम् ॥ 5.54.42 ॥

भङ्क्त्वा वनं पादपरत्नसङ्कुलं
 हत्वा तु रक्षांसि महान्ति संयुगे।
 दग्ध्वा पुरीं तां गृहरत्नमालिनीं
 तस्थौ हनूमान् पवनात्मजः कपिः ॥ 5.54.43 ॥

स राक्षसांस्तान् सुबहूंश्च हत्वा
 वनं च भङ्क्त्वा बहुपादपं तत्।
 विसृज्य रक्षोभवनेषु चाग्निं
 जगाम रामं मनसा महात्मा ॥ 5.54.44 ॥

ततस्तु तं वानरवीरमुख्यं
 महाबलं मारुततुल्यवेगम्।
 महामतिं वायुसुतं वरिष्ठं
 प्रतुष्टुवुर्देवगणाश्च सर्वे ॥ 5.54.45 ॥

देवाश्च सर्वे मुनिपुङ्गवाश्च
 गन्धर्वविद्याधरपन्नगाश्च।
 भूतानि सर्वाणि महान्ति तत्र
 जग्मुः परां प्रीतिमतुल्यरूपाम् ॥ 5.54.46 ॥

भङ्क्त्वा वनं महातेजा हत्वा रक्षांसि संयुगे।
 दग्ध्वा लङ्कापुरीं भीमां रराज स महाकपिः ॥ 5.54.47 ॥

गृहाग्र्यशृङ्गाग्रतले विचित्रे
 प्रतिष्ठितो वानरराजसिंहः।
 प्रदीप्तलाङ्गूलकृतार्चिमाली
 व्यराजतादित्य इवार्चिमाली ॥ 5.54.48 ॥

लङ्कां समस्तां सम्पीड्य लाङ्गूलाग्निं महाकपिः।
 निर्वापयामास तदा समुद्रे हरिपुङ्गवः ॥ 5.54.49 ॥

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः।
 दृष्ट्वा लङ्कां प्रदग्धां तां विस्मयं परमं गताः ॥ 5.54.50 ॥

तं दृष्ट्वा वानरश्रेष्ठं हनूमन्तं महाकपिम्।
 कालाग्निरिति सञ्चिन्त्य सर्वभूतानि तत्रसुः ॥ 5.54.51 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे चतुः पञ्चाशः सर्गः ॥